

compromís que acceptaren en el primer Congrés, si més no perquè França és un país turístic bellament organitzat.

Com a terreny d'emplaçament fou emprat el lloc que acupava l'antic Castell de Marly-le-Roi, voltat d'alzines exuberants. Tenia capacitat per alguns milers de tendes. Direm només que la grandària era de 10 hectàries. Les tendes, doncs, per bé que passessin de 400 amb 1,100 acampadors, gairebé no s'hi figuraven.

Calgué fer-hi instal·lacions elèctriques, d'altaveus, higièniques, conduccions d'aigua potable, grups de dutxes, tancats, etc., mentre la part administrativa, més complexa, es componia de lliurament d'invitacions oficials, pavellons per als automòbils, bitllets col·lectius i particulars, organització d'excursionisme a peu, en autòmibus i per ferrocarril etc.,

Com era de suposar, el major nombre de tendes eren franceses; hom calcula que serien uns 900 acampadors. Les representacions estrangeres foren nombroses; els anglesos sumaven uns 150. També hi havia belgues, holandesos, italians, suïssos, txecs, luxemburguesos, alemanys i els catalans, que formaven una digna representació de 17 individus de les entitats C. E. de Gràcia, A. E. Catalunya, A. E. Pedraforca, C. A. D. C. I., C. E. Rodamon, C. E. Natura, C. E. Vilafranquí i A. E. P., sota el nom de Camping Club de Catalunya —o. g. d'a.—

Les proposicions que el Camping Club de Catalunya —o. g. d'a.—portava al II Congrés Internacional, eren tres: Un vot de felicitació al Bureau Internacional per la meritoria tasca realitzada; apoiar la proposició dels companys belgues que reclamaven per al seu país la celebració del Congrés del 1935, sense que això significués que els catalans abandonessim el dret de preferència per a l'any 1936, i la darrera proposició era que la data de cada Congrés sigués sempre la mateixa, per exemple la segona Pàsqua.

Les tres proposicions mereixeren la millor acollida i després de les intervencions d'alguns països que, naturalment, també ho reclamaven per ells, es fixà que els congressos de 1935, 1936 i 1937 siguin a Bèlgica, Catalunya i Alemanya, respectivament

Els acampadors catalans ens havem de congratular, perquè la paraula de Catalunya s'ha sabut fer escoltar i atendre entre les nacions. Tenim, doncs, en perspectiva una bona ocasió per a incorporar-nos pràcticament al moviment internacional de l'acampada i fer conèixer la nostra terra i les nostres bel·leses a una gran quantitat de companys de diversos països que de temps que ens coneixen i ens estimen. Veurem si sabrem aprofitar-la.